

Komandi partur

Í komandi parti greiðir Anna Evensen frá sínum lív sum prestakona á Viðareði í 1870 árunum.

Elsa og Doris saman við Tshay, sum misti mannin og sum sjálf sat í fongsl í mong ár vegna teirra trúgv, á flogvøllum í Vágum

Kirkjan í Konso tikin til politiskt virkseml. Politisk slagorð hanga framman fyri krossin.

meg: "Veitst tú ikki, at tú hevur ikki loyvi til hetta". Eg svaraði: "Men tey siga jú í radio, at tað er trúarfrælsi. Tey siga væl ikki ósatt?" So flentu tey og tóku ímóti.

Roynt varð at gera virkseml so trupult fyri trúboðarum sum gjørligt. Kirkjur og kristin samkomuhús vórðu stongd og nýtt til politisk endamál.

Í øðrum færum vóru politiskir fundir við mótiskyldu hildnir í kirkjutíð. Hetta hendi enn tá á jólum. Tey, sum ikki aktaðu, kundu enda í fongsl og verða útsett fyri torturi og avrætting. Millum hesi vóru eisini fólk, sum Elsa kendi. Í bókini hjá Elsu verður greitt frá ræðusøguni hjá prestinum Gudina og konu hansara Tshay. Hann varð avrættaður og hon sat í fongsl í nógv ár. Hon var í Føroyum í 1993, her hon greiddi frá síni søgu.

Men hóast nógv politiskt virkseml so eydnaðist ikki kommunistunum at vinna fólkasálina.

Elsa greiddi skemtiliga frá einum politiskum fundi á sjúkrahúsinum, har hon arbeiddi, og har tað var mótiskylda. Her var hongd upp ein stór mynd av Karl Marx. Elsa gjørdi seg eitt sindur óvitandi, og spurdi hvør hesin maðurin var. Nei, tað vistu tey ikki, kanska var hann amerikanari!

Tað sama spurdi hon um Lenin. Nei, tað vistu tey ikki, um hann var menniskja ella djór!

Elsa sá tá, at áhugin var so lítill fyri politikki, at tað var eingin vandi fyri, at hesin politikkur fekk undirtøku millum fólk. Meira vandamikið var, at kristnir ungdommar kundu dumpa til próvtøk, um teir ikki svaraðu "rætt" upp á politiskar spurningar.

Elsa ræddist ongan. Hon helt fast í síni sannføring uttan mun til, hvat onnur hildu. Hon helt seg til skriftorðið: "Statt upp og tala til teirra alt tað, sum eg bjóði tær, og óttast teir ikki, at eg ikki skal gera teg ræddan fyri teimum!"

Fekk hon høvi til tess, læt hon eisini myndugleikapersonum kristiligan lesna.

Eitt dømi var ein harðrendur muslimur, Ali Musa, sum ráddi fyri borgum í Arba Minch, tá ið Elsa var har. Hann var kendur fyri at vera serliga harðligur móti teimum kristnu og hevði til fragd at fara illa við teimum.

Ein dagin kom Ali Musa á vitjan á sjúkrahúsinum. Elsa frættir hetta og fer beina leið til hansara og gevur honum eina traktat og bíbliupartar og spyr: "Vilja tygum ikki hava Guds orð?" Fyrst ypti hann øksl, men so segði hann: "Tað er í lagi, lat meg fáa!"

Bakkaði ikki fyri sjálvum forsetanum

Eitt annað dømi um dirvið hjá Elsu er, tá ið tey á sjúkrahúsinum fingi sjálvan forsetan, Mengistu Haile Mariam, á vitjan. Í gongini var eitt borð, har tað lógu Bíbliur og annar kristin lesnaður.

Nøkur av starvsfólkunum hildu hetta vera ov vandafult at lata hetta tilfar liggja frammi til eina slíka vitjan. Tað kundi vera sum at vísa hundi brand at lata fremstu myndina av atsóknunum móti teimum kristnu síggja eina Bíbliu. Tað var onkur sum mælti til at rudda borðið. Men hetta segði Elsa nei til. Tað var eingin grund til at dylja sjálva orsökina til, at tey vóru har. Soleiðis gjørdist tað eisini. Men Mengistu og hansara fylgi fóru framvið borðinum uttan at lástast um vón.

Elsa fekk aftur víst sítt dirvi og hvat, ið hon stóð fyri. Mengistu varð seinni dømdur til deyða fyri fólkamorð.

Jákup og Jóhannes kundu eins væl fallið í kríggi

Ein serlig avbjóðing var kríggj um Eritrea, ein landspartur í Etiopia, sum vildi hava loysing. Tað var ein hópur av etiopiskum ungdommi sendur til Eritrea at basa uppreistrinum. Nógvir teirra fullu, og sigast kann, at tað var til onga nyttu. Eritrea fekk loysing og er í dag kent sum eitt av ringastu ræðustýrum í heiminum.

Jákup og Jóhannes kundu eins væl fingið somu lagnu, sum nógvir aðrir ungir menn fingi. Teir vóru báðir farnir til Addis Abeba at fáa sær arbeiði. Har komu teir at búgva hjá eini eldri konu. Teir búðu í einum tilbygningi til hús hennara. Tá hendi tað, at hermenn gingu hús úr húsi, har teir vistu, at ungir dreingir búðu, at noyða teir í hertænastu. Teir komu inn til hesa konuna um náttina og spurdu, um tað ikki búðu tveir dreingir

Ein errin mamma við sínum tvíburum

her. Jú, tað kundi hon bara vátta. Men hvar teir vóru, visti hon ikki. Hermenninir fóru so at leita. Teir fóru í hvørt skot og hugdu alla staðni, har tað kundi hugsast, at teir krógvaðu seg. Men – tað má hava verið einglavernd – teir fóru ikki at leita í tilbygninginum, har dreingirnir vóru. Teir vaknaðu sjálvir av hundinum í húsinum, sum fór at goygja, tá ið hermenninir komu á dyr. Teir lurtu eisini hjartkiptir eftir, hvussu leitað varð eftir teimum. Men teir máttu bara halda seg kúrrar. Morgunin eftir sluppu teir sær til rýmingar. Teir høvdu so ongan hug til at fara í nakað kríggj. Tá búðu teir eina tíð hjá prestum í Mekane Yesus kirkjuni, sum tey kendu. Seinni blivu teir gøtumenn!

Tíðin farin í Etiopia

Sum frá leið fór at ganga afturá við kollveltingini. Hetta førði til eina mótkollvelting, sum beindi fyri kommunistiska stýrinum, og Mengistu rýmdi av landinum. Her kom Elsa eisini at eiga ein leiklut. Hon var yvirsjúkrasystir á einum sjúkrahúsi, sum lá mitt í stríðsøkinum. Starvsfólkini vóru so bebbarrødd, at tey øll rýmdu til hús. Elsa var einsamøll eftir at taka sær av sjúklingunum. Tað bøtti ikki um, at streymurin fór. Tá ið avtørnaði, funnu tey eina kúlu beint við songina hjá einum sjúklingi. Aftur føldi Elsa, at tey høvdu havt einglavernd.

Í fleiri ár arbeiddi Elsa saman við Doris Heinesen úr Klaksvík, sum eisini virkaði í Etiopia vegna Kirkjuliga Missiónsfelagið.

Í 1992 tók Elsa ta avgerð at

gevast í Etiopia. Hetta var ein trupul avgerð. Dreingirnir fóru eftir í Etiopia, og heima eldust foreldrini. Pápin var deyður, men mamman, Sunneva, livdi, og tað gjørdist greitt fyri Elsu, at nú var hennara pláss heima hjá mammuni. Nú var Elsa eisini blivin 64 ár.

Heima kom Elsa eisini at hava nóg mikið um at vera. Mamman gjørdist 97 ára gomul, og Elsa var saman við systkjunum um hana alla hennara tíð. Samstundis var hon virkin í kristiligum virkseml

Nakað eftir, at Elsa var heimkomin, fluttu Jákup og Jóhannes til Gøtu. Sum frá leið komu øll hini eisini, og Elsa kom tá at vera bæði vermamma og omma hjá teimum øllum. Tey vaksnu hava øll arbeiði í Gøtu, har tey hava verið væl móttikin av sínum arbeiðsfeløgum og børnini hava fingið skúlagongd og útbúgving og trívast væl í Gøtu og Føroyum.

Vit vóru næstu skyldfólk og eri eg altíð komin nógv inn til teirra. Blíðskapurin var framúr, og tað vardi ikki leingi, til drekkamuðurin stóð á borðinum. Ofta kom prátið inn á Etiopia, sum framvegis átti eitt stórt pláss í hennara hjarta.

Javnan var hon uppi á sambýlinum Gøtubrá og helt andakt.

Elsa var virkin til tað allar seinasta. Hóast hon hevði rokkið ellisár verður saknurin ómetaliga stórur hjá øllum, sum kendu hana.

Vit eru mong, sum koma at minnast Elsu sum eitt stórmenni, sum til tað seinasta var sínum kalli lýðin.